

Preludiu la marea sărbătoare a limbii române

Pentru a treia oară, în duminica ce o precede pe cea a sărbătorii „Limba noastră cea română”, în incinta Casei naționale a românilor din Cernăuți s-a desfășurat preludivul la această manifestare de suflet. Organizatoarea ei, ca și mai înainte, a fost scriitoarea și publicista de la Suceava Doina Cernica, aducând în capitala Bucovinei câțiva oameni de litere distinși din România.

Scriitoarea Mihaela Ghițescu, în calitate de redactor-șef al revistei „Memoria” (revistă a gândirii arestate), prezentând câteva din numerele acestei publicații, s-a referit mai mult la istoricul ei. Fondată în 1990 de scriitorul și deținutul politic Banu Rădulescu, această revistă și-a găsit repede cititorul, deoarece în coloanele ei erau publicate materiale ale foștilor deținuți politici, persoane ostile regimului comunist din România. Or, „fără memoria trecutului nostru nu se poate face democrație”, a accentuat doamna Mihaela Ghițescu. Ea a mai subliniat că unii oameni de litere, în cazul dat, folosesc și termenul creat „democrațură” – adică ceva între democrație și

dictatură. Revista „Memoria”, a continuat scriitoarea Mihaela Ghițescu, a inițiat rubrica „Unde sunt cei care nu mai sunt” cu scopul de a scoate din anonimat numele nenumăratelor jertfe ale regimului comunist și autoritar. A fost alcătuit și „Catalogul celor morți în închisori”. Doamna Mihaela Ghițescu a accentuat că în revista „Memoria” au fost publicate și câteva materiale din regiunea Cernăuți, unele dintre ele fiind semnate de publicista Maria Toacă. Ea i-a chemat pe ziariștii cernăuțeni să susțină o colaborare mai activă cu revista „Memoria”. Propunerea a fost susținută de Dumitru Covalciuc, Ilie Popescu și Dragoș Oлару, aceștia subliniind că în România

trebuie oglindită mai pe larg tragedia românilor bucovineni, deportați în Siberia.

Prozatorul Radu Mareș, originar din Cernăuți, s-a prezentat la acest preludiv al limbii române cu romanul „Când ne vom întoarce”, premiat de Uniunea Scriitorilor din România. Autorul s-a arătat a fi bucuros că „pulsul vieții românești nu s-a stins în acest ținut”, dar cu o oarecare părere de rău a menționat că în țară se cam uită de Bucovina, de cultura ei.

Conferențiarul universitar, Carmen Cornelia Balan, a prezentat cartea „Ofrande” – o culegere de articole despre maica Elena Simionovici de la Mănăstirea Voroneț. După cum a recunoscut ea, nu

este o antologie, ci „mai degrabă povestea descoperirii scânteii pe care fiecare om o are în inima sufletului său – ofrande de trăire și interpretare”. Cartea este „o invitație de suflet lansată spre creștinii care caută cale spre mântuire, de a veni și a reveni peste ani la Voroneț ca spre un izvor limpede ce răcoarește sufletul de arșița vieții”.

A ilustrat elocvent cele spuse de doamna Carmen Cornelia Balan maica Gabriela Ploșan, doctorand, care cu ajutorul calculatorului și proiectării pe ecran ne-a demonstrat farmecul „albastrului de Voroneț”, această „Capelă Sixtină a Estului Ortodox”. Ea a subliniat că „albastrul simbolizează credința în Dumnezeu” și că nici până în prezent nu se știe secretul meșterilor care au pictat peretele exterior al Mănăstirii Voroneț. Este o enigmă care este aproape imposibil să fie descifrată chiar cu ajutorul tehnologiilor moderne. Certă rămâne doar credința nemărginită în Dumnezeu.

Nota finală a acestui preludiv a fost una oficială, dar pornită din suflet și determinată de sentimentul de recunoștință – domnul Vasile Băcu, președintele Societății pentru Cultură Românească „Mihai Eminescu”, a înmănat oaspeților diplome de onoare din partea Societății, invitându-i și pe cei prezenți, și pe oaspeții la sărbătoarea „Limba noastră cea română”.

Vasile CARLAȘCIUC
Fotografii de
Nicolae HAUCA

